

k veř. předvádění filmu, jak je uvedená položka má na mysli, uděleno nebylo, nýbrž namítají jedině, že za censurní povolení právě uvedené nelze vůbec dávku za úřední úkony vybírat, poněvadž jde o úřední úkony, které se staly v zájmu veřejném, kdežto § 1 zák. č. 53/25 podrobuje dávce za úřední úkony jen úřední úkony, pokud se staly v podstatě v zájmu soukromém. Jest tedy jedině na sporu, zdali zmíněné ustanovení sazebníka jest v souhlase s §em 1 zmíněného zák.

Podle tohoto zák. ustanovení (odst. 1) možno dávku za úřední úkony předeepsati za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních. Rozeznává tedy cit. ustanovení zákona již podle své dikce zřetelně dva případy generelní, na něž uvaluje dávku: jednak úřední úkony vůbec za podmínky, že se staly podstatně v zájmu soukr., jednak udělení oprávnění a poskytnutí výhod, kterýžto druhý generelní případ na onu podmínku již vázán není. Že si zákon tuto dikci zvolil úmyslně a že následkem toho třeba uvedené ustanovení odst. 1 § 1 vykládati podle jeho přesného znění, vysvítá i z dalšího obsahu tohoto zákona, kde v odst. 2 § 2, v odst. 3 § 5 a odst. 1 § 10 vedle sebe pokud se týče proti sobě klade úřední úkony, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém na jedné straně a udělení oprávnění a poskytování výhod na straně druhé. Proč zákon udělení oprávnění a poskytnutí výhod na podmínku shora uvedenou navázal, vyplývá z věci samé, neboť každé udělení oprávnění neb poskytnutí výhod děje se v zájmu toho, komu oprávnění bylo uděleno nebo výhoda byla poskytnuta. Jde-li tedy o udělení oprávnění neb poskytnutí výhod, netřeba podle ustanovení zákona vůbec zkoumati, zdali takovýto úřední akt se stal podstatně v zájmu soukromém.

V daném případě šlo ve smyslu zmíněné položky B 32 o censurní povolení k veř. předvádění filmu. Tímto povolením dostává se stěžujícím si společností, které se zabývají půjčováním filmů, výhod, neboť v základě těchto povolení staly se filmy v jejich majetku se nalézající schopny obchodu, neboť pak mohou filmy dodávati podnikatelům biografů. Jde tedy o udělení výhody ve smyslu § 1 odst. 1 cit. zák. Nemohli proto nss shledati, že by uvedená položka B 32, která pro udělení takovéto výhody stanovila dávku za úřední úkony, byla v rozporu s ustanovením odstavce 1 § 1 cit. zák. Jsou tudíž nař. rozhodnutí, kterými na základě této položky stěžujícím si společností dávka byla předeepsána, ve shodě se zákonem.

Č. 6427.

Dávky za úřední úkony. — Živnostenské právo. — Samospráva obecní: Za živnostensko-právní schválení přestavby obecní plynárny lze obci předeepsati dávku podle zák. č. 53/1925.

(Nález ze dne 24. března 1927 č. 6054).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 6426/27 adm.

V ě c: Městská obec O. proti zemské správě politické v Opavě o dávku za úřední výkony.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: St-lce byly výměry osp-é v O. ze 13. listopadu 1925 a z 10. února 1926 ze živn.-úředního schválení přestavby měst. plynárny, resp. povolení k postavení skladiště pro oleje a benzol podle zák. ze 3. dubna 1925 č. 53 Sb. a pol. 13 sazby C vlád. nař. z 18. června 1925 č. 163 Sb. předepsány dávky za úřední úkony. Odvolání vytýkající, že plynárna jest veř. podnikem a že její přestavba se stala ve veř. zájmu, takže nelze ve smyslu § 1 cit. zák. dávku za úř. úkony vybírat, byla nař. rozhodnutími zamítnuta, poněvadž se jedná v daném případě o úř. úkon ve věci správní, který se stal nejen v zájmu všeobecném (veřejném), nýbrž také v soukromohospodářském, neboť měst. plynárny jsou nesporně podnikem sloužícím ke zvýšení příjmů obecních, třeba že vedle toho jsou také podnikem, zřízeným v zájmu veřejném. Nejlepším důkazem, že podnik jest veden jako soukromohospodářský, jest ta okolnost, že by se měst. zastupitelstvo jistě nebylo rozhodlo k provedení tak rozsáhlé, nákladné a město velmi zatěžující přestavby plynáren, kdyby nebyla dána záruka, že by mimořádné výlohy asi ve výši 3,000.000 Kč nebyly zúrokovány dodáváním plynu soukromníkům, takže se přestavba stala v úmyslu zisku.

Stížnosti k nss-u podané opětně vytýkají, že obecní plynárna jest veř. podnikem a že obec přestavbou plynárny, resp. postavením skladiště pro oleje a benzol sledovala úkoly veřejné, totiž usnadnění veř. osvětlování, v případě prvém také zlepšení hygienických poměrů dělníků v plynárně zaměstnaných a ohledy úsporného hospodaření teplem, tedy zájmy všeobecně národohospodářské, takže ve smyslu odst. 1 § 1 cit. zák. dávka nemohla býti předepsána.

Stížnosti neshledal nss důvodnými.

Nss vyslovil ve svém nál. Boh. 6426/27 adm. právní názor, že za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních lze podle § 1 odst. 1 zák. č. 53/25 vybírat dávku za úřední úkony bez ohledu na to, zdali pro udělení oprávnění neb poskytnutí výhod byl směrodatný zájem veřejný.

V daném případě byly dávky ve smyslu pol. C 13 vlád. nař. 163/22 uloženy za schválení živn. provozovny.

Podle §§ 25 a 32 živn. ř. jest ke zřízení resp. změně provozovny v případech tam uvedených zapotřebí úředního schválení a nemůže před udělením tohoto schválení dotyčná provozovna býti zřízena resp. změněna. Nabude tedy strana povolením ve smyslu § 25, resp. 32 živ. ř. oprávnění ke zřízení, resp. ke změně provozovny. Jde tudíž při takovémto úředním aktu o udělení oprávnění ve smyslu odst. 1 § 1 zák. č. 53/25, u něhož, jak shora uvedeno, netřeba zkoumati, zdali se stalo ve veřejném zájmu či podstatně v zájmu soukromém.

Nemohl proto nss již z toho důvodu shledati důvodnou námitku stížnosti, že uvedená povolení byla vydána v zájmu veř., ježto prý obec sledovala změnou provozovny úkoly jí obecním zřízením svěřené. Zákon neobsahuje ani žádného zvláštního ustanovení, z něhož by mohla obec odvozovati z důvodu provádění veř. úkolů jí zákonem svěřených nějaké osvobození od dávky z úředních úkonů, jak tomu jest ku př. při určitých státních poplatcích.